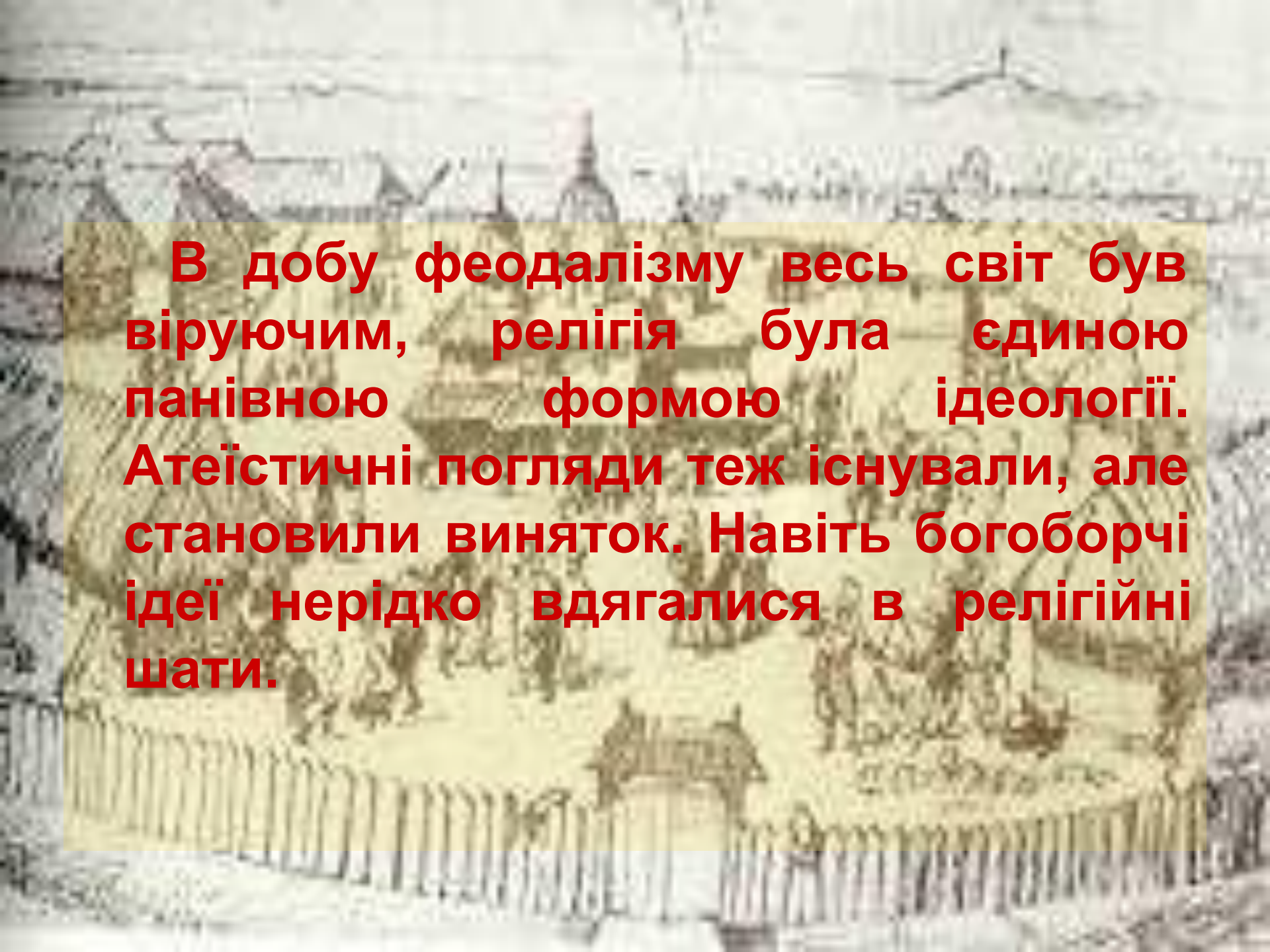

The background of the slide is a painting of a Cossack on a rearing horse. The Cossack is wearing a dark coat and a hat, and is holding a sword. The horse is dark-colored and is rearing up on its hind legs. The background is a warm, yellowish-brown color with some darker, textured areas.

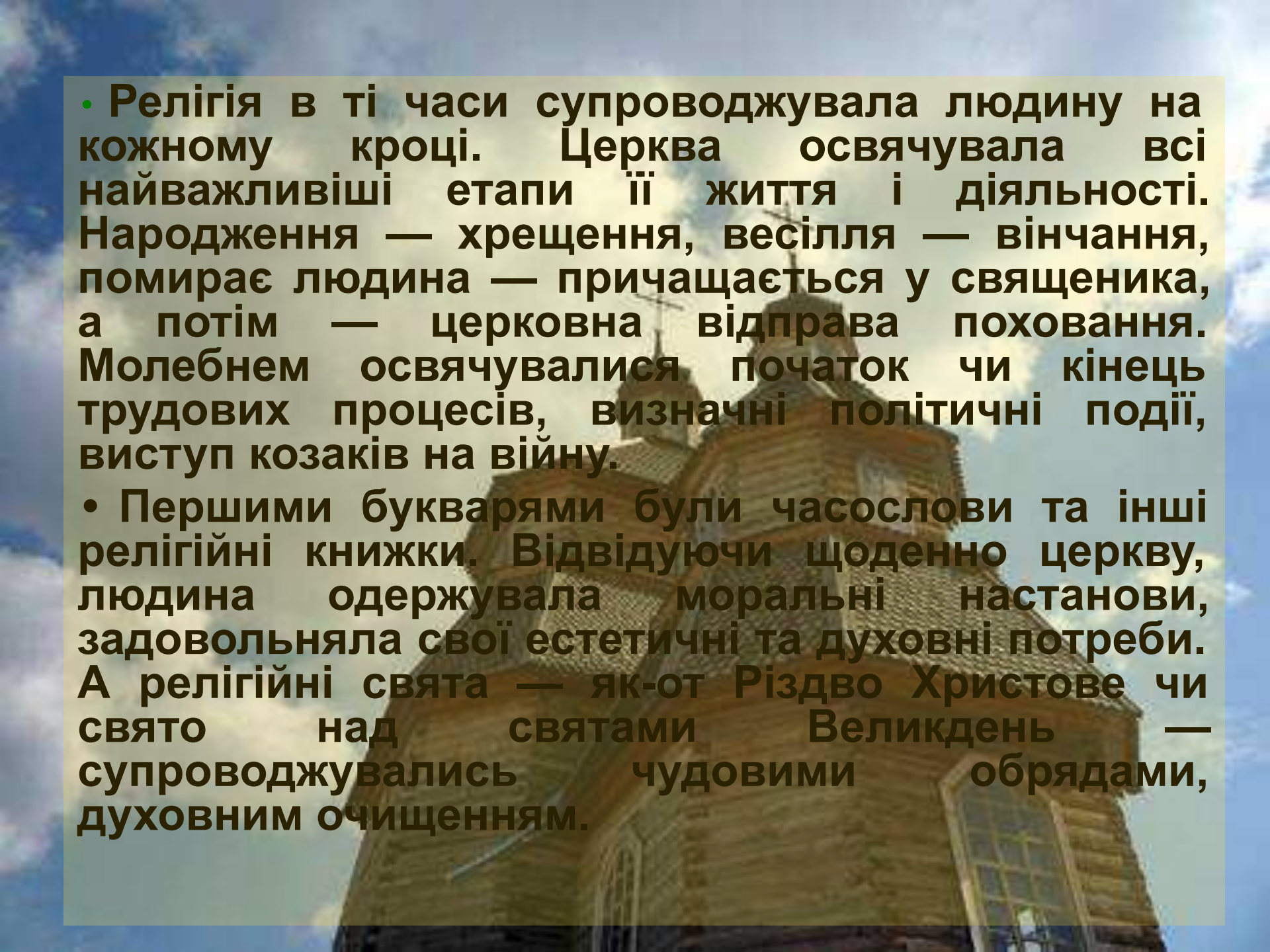
Презентація
на тему:
Церква запорізьких козаків

Запорозкі козаки були глибоко віруючими людьми, вони дотримувалися християнської православної віри. На Запорозькій Січі рятувалися від кріпацтва й переслідування люди різних націй. Утікачі мусили хреститися в православну віру.

A faded, sepia-toned illustration of a medieval town. In the foreground, a river flows, with a bridge visible on the left. The town is built on a hill, featuring a large cathedral with a prominent dome and spire. Numerous smaller buildings and houses are scattered across the hillside. The overall style is that of an old woodcut or engraving.

В добу феодалізму весь світ був віруючим, релігія була єдиною панівною формою ідеології. Атеїстичні погляди теж існували, але становили виняток. Навіть богоборчі ідеї нерідко вдягалися в релігійні шати.

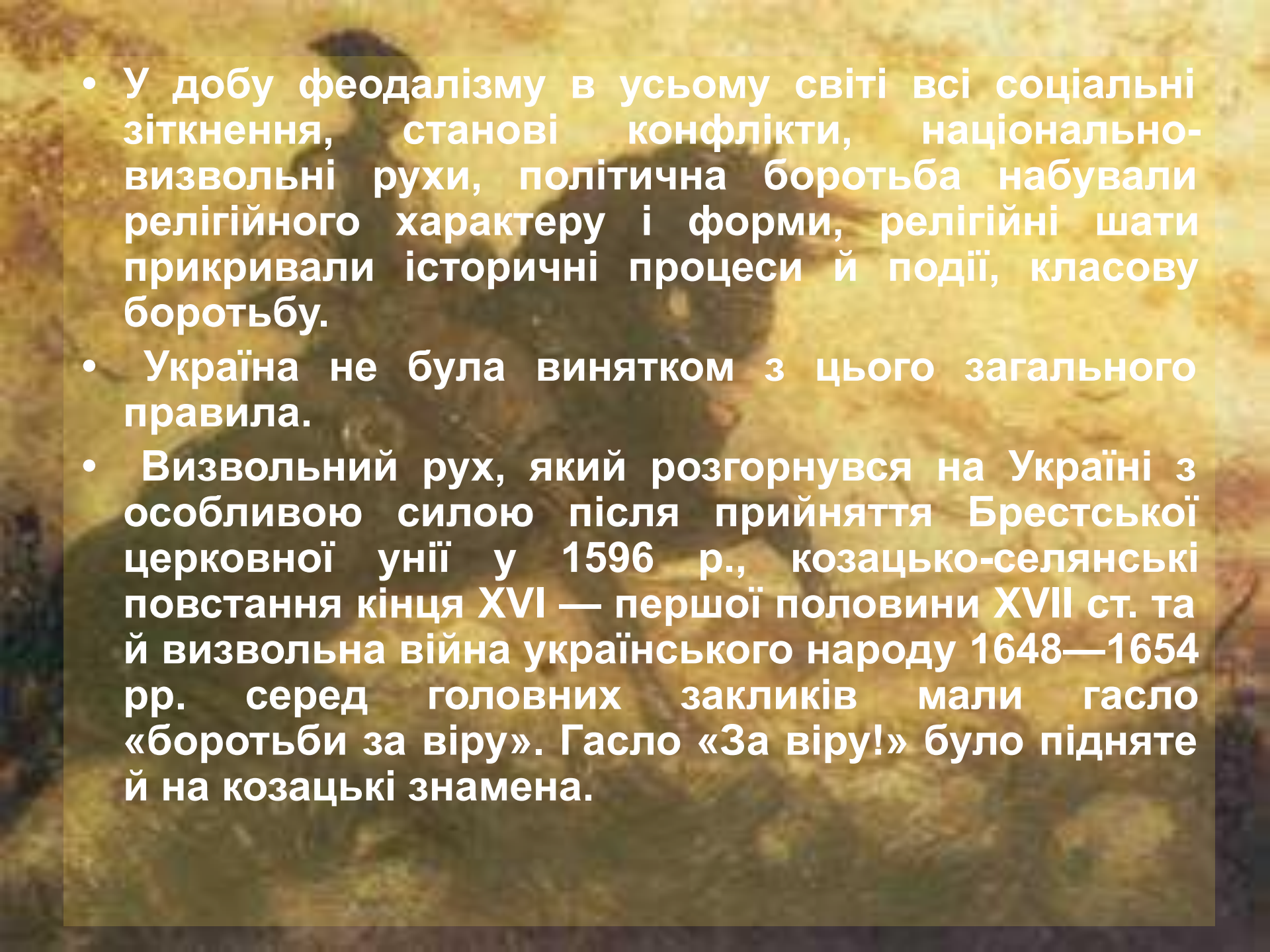

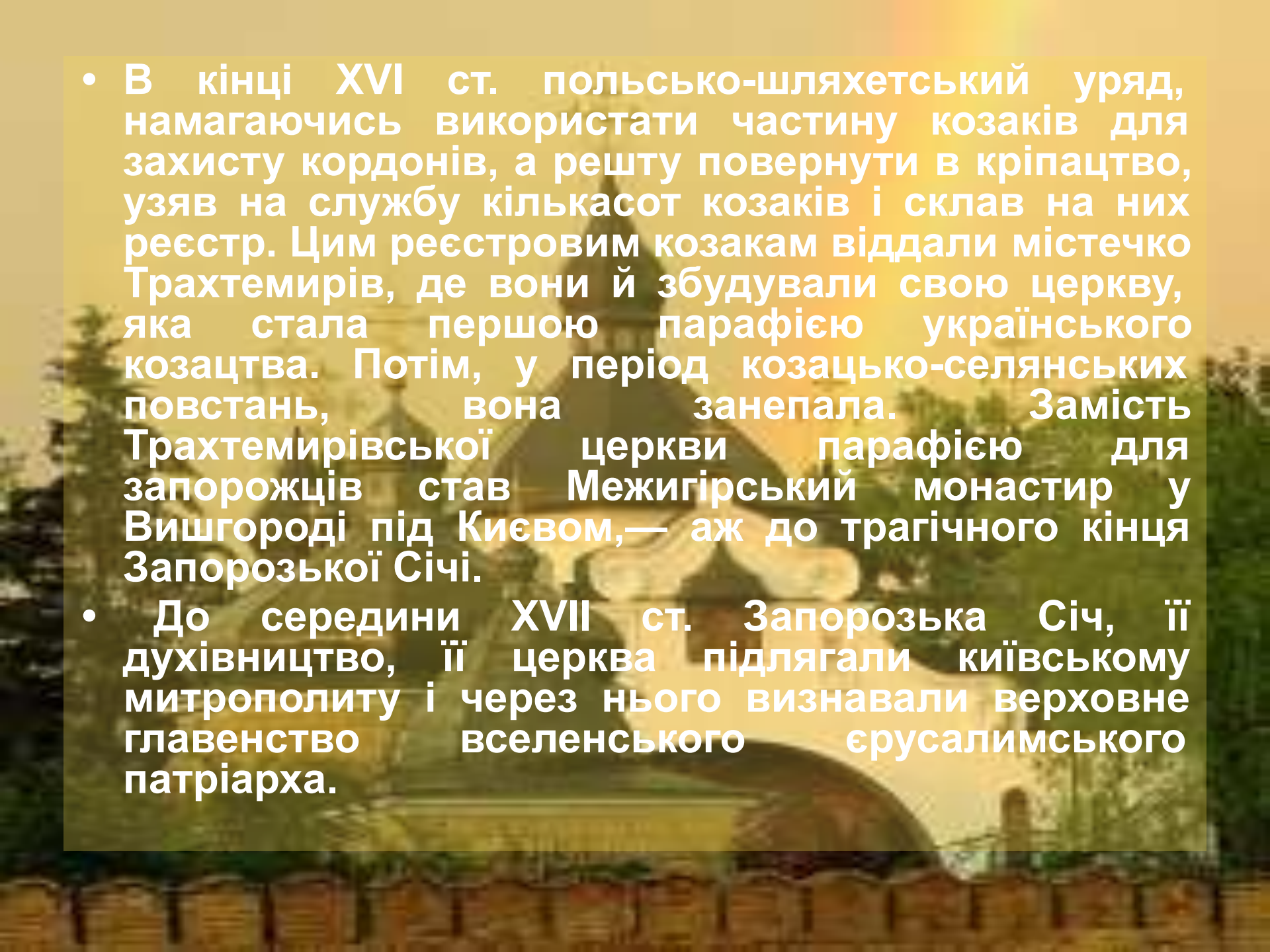
- Релігія в ті часи супроводжувала людину на кожному кроці. Церква освячувала всі найважливіші етапи її життя і діяльності. Народження — хрещення, весілля — вінчання, помирає людина — причащається у священика, а потім — церковна відправа поховання. Молебнем освячувалися початок чи кінець трудових процесів, визначні політичні події, виступ козаків на війну.

- Першими букварями були часослови та інші релігійні книжки. Відвідуючи щоденно церкву, людина одержувала моральні настанови, задовольняла свої естетичні та духовні потреби. А релігійні свята — як-от Різдво Христове чи свято над святами Великдень — супроводжувались чудовими обрядами, духовним очищенням.

Отже, релігією був перейнятий увесь внутрішній і зовнішній світ людини минулих століть. Мистецтво базувалося на релігійних ідеях і темах. І це були загальнолюдські цінності. Найвеличнішими витворами архітектури були храми. А давньоруське мистецтво, український та російський іконопис — це народне мистецтво, яке не поступалося найкращим зразкам західного Ренесансу.

-
- У добу феодалізму в усьому світі всі соціальні зіткнення, станові конфлікти, національно-визвольні рухи, політична боротьба набували релігійного характеру і форми, релігійні шати прикривали історичні процеси й події, класову боротьбу.
 - Україна не була винятком з цього загального правила.
 - Визвольний рух, який розгорнувся на Україні з особливою силою після прийняття Брестської церковної унії у 1596 р., козацько-селянські повстання кінця XVI — першої половини XVII ст. та й визвольна війна українського народу 1648—1654 рр. серед головних закликів мали гасло «боротьби за віру». Гасло «За віру!» було підняте й на козацькі знамена.

-
- В кінці XVI ст. польсько-шляхетський уряд, намагаючись використати частину козаків для захисту кордонів, а решту повернути в кріпацтво, узяв на службу кількасот козаків і склав на них реєстр. Цим реєстровим козакам віддали містечко Трахтемирів, де вони й збудували свою церкву, яка стала першою парафією українського козацтва. Потім, у період козацько-селянських повстань, вона занепала. Замість Трахтемирівської церкви парафією для запорожців став Межигірський монастир у Вишгороді під Києвом,— аж до трагічного кінця Запорозької Січі.
 - До середини XVII ст. Запорозька Січ, її духівництво, її церква підлягали київському митрополиту і через нього визнавали верховне главенство вселенського єрусалимського патріарха.

-
- Важливими рисами запорозької церкви були автономність і демократичність: автономність від царизму, який намагався наступати на автономію України загалом і Січі зокрема автономність від вищої російської церковної ієрархії. Запорозьке духовенство з середини XVII ст. не підлягало київському митрополиту. З цієї причини запорожцям дуже милий був Межигірський Спасо-Преображенський монастир. Після спустошення Трахтемирівського монастиря запорозька церква стала вважатися духовно залежною від Межигірського. А в 1688 р. патріарх Іоаким видав грамоту на ім'я межигірського ігумена Феодосія, за якою запорозькій церкві підтверджувалася парафія цього монастиря. Монастир мав право ставропігії, тобто перебував у безпосередній залежності від патріарха, був вилучений з відомства синоду та київського митрополита. Це давало змогу Запорозькій Січі зробити свою церкву незалежною від митрополії, а оскільки патріарх був далеко, то незалежною взагалі.
 - Київські митрополити не раз замірялися підкорити запорозьку церкву своїй кафедрі. Запорозька Січ разом з ігуменом Межигірського монастиря боролися проти цих спроб: «Не буде церква божія запорозька відлучена від монастиря Межигірського общежительного, поки буде текти вода в Дніпрі і стояти Військо Запорозьке на землі».

- На Січі старшина будувала багато церков. Церква того часу була не просто культовим закладом, а духовним центром для всіх людей, церква збирала навколо себе й бідноту. Услід за козацькою старшиною, зібравши кошти, будували церкви й міщани, й селяни, жертвуючи їх і сущим, і прийдешнім поколінням. Таке будівництво велося й далеко за межами Січі. Калнишевський збудував кам'яну церкву в . Межигірському монастирі, дві дерев'яні церкви в Ромні, а також у Пустовійтівці, де народився, і в своєму зимівнику — Петриківці.

Дякую за увагу